

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

5 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО

И когато стигна на отвъдния бряг, в страната Гергесинска, срещнаха Го двама, хванати от бяс, излезли от гробищата; те бяха тъй свирепи, че никой не смееше да минава по тоя път.

И ето, те извикаха и казаха: какво имаш Ти с нас, Исусе, Синне Божий? Нима си дошъл тук да ни мъчиш преди време?

А далеч от тях пасеше голямо стадо свини. И бесовете Го молеха и думаша: ако ни изгониш, позволи ни да идем в стадото свини. И Той им рече: идете. И те излязоха и отидоха в стадото свини. И ето, сурна се цялото стадо свини низ стръмнината в морето и се издави във водата. А свинарите побягнаха и, като отидоха в града, разказаха за всичко и за онова, що се бе случило с хванатите от бяс.

И ето, цял град излезе да посрещне Исуса и, като Го видяха, молиха Го да си отиде от пределите им. Тогава Той влезе в един кораб, отплава обратно и пристигна в града Си. (Мат. 8:28-9:1)

ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

СРЕЩА С БЕСОВЕТЕ

Страх от Бога имат не само вярващите хора. И бесовете вярват и треперят (Як. 2:19). Към такива размисли ни подтиква и днешният евангелски разказ за гадаринските бесновати. Св. Евангелие ни разказва за една среща на Господа Исуса с двама души, обладани от бесове.

Нещастниците били известни из цялата Гадаринска област. За да не пакостят, завързвали ги с вериги, но нищо не могло да ги укроти. Те притежавали такава страшна сила, че разкъсвали оковите. Не могли да живеят в обществото и сами бягали по гробищата и пущинаците. В нервни припадъци те се пенели, вцепенявали се и лудували. Заедно се движели и заедно нападали минувачите. Единият бил с много по-страшна сила от другия, затова св. евангелист Марк и св. евангелист Лука споменават само за него. След опити да бъдат усмирени, съгражданите им се примирили със

злото, и за да се предпазят, заобикаляли далеч гробищата, където бесноватите обитавали.

Завележителна е днешната среща на Господа Исуса с нещастниците. За разлика от други страдащи, които обикновено викали за помощ, бесноватите се обърнали към Спасителя по друг начин. Те не можели, а крещели: „Какво имаш Ти с нас, Исусе, Синне Божий? Нима си дошъл тук да ни мъчиш преди време?“ (Мат. 8:29) – Явно, в душите им се криела демонична сила, която се стъписала в страх пред Бога. Господ допуска в света злата сатанинска сила и разкрива пред нас скритото ѝ действие.

Ние сме изпитали неведнъж злото, което се проявява не само чрез бесновати, а напада и най-кротките. Често може да се срещнат хора, повлияни демонично. Те са зли, самотници, които съзнателно или несъзнателно вършат зло. Тук могат да бъдат отнесени онези, които се предават на своите страсти: пиянство, разврат, разгълен живот... Понякога те са така затъпени, че нямат страх и срам от нищо. Само като ехо в душите им може да се чуе гласът на съвестта. Бог е оставил в душата на всеки човек един светлик, който се прояснява понякога и у злите. Ето, затова бесноватите от Гадара викали: „Какво имаш Ти с нас, Исусе, Синне Божий?“ Те прозрели в лицето на Исуса Самия Господ. Същността на злите сили у гадаринските бесновати се вижда в по-нататъшното развитие на случая. „И ето, сурна се цялото стадо свини низ стръмнината в морето и се издави във водата“ (Мат. 8:32). Това е едно чудо, което ще напомня през вековете, че обхванатите от зло човешки души също ще погинат.

Изцерените двама бесновати можели Спасителя да тръгнат след Него (Марк. 5:18). Той обаче не им позволил. Изпратил ги да идат по домовете си и да разказват как са били помилвани. Те отишли в гадаринското Десетоградие – област на най-голямо морално падение, да разказват, какво им сторил Христос Господ. Те се променили, защото душите им били под влияние на Божия Дух. Само техните съграждани останали в злото, пълни с грехове. „И ето, цял град излезе да посрещне Исуса, и като Го видяха, молеха Го да си отиде от пределите им“ (Мат. 8:34). Грубите им души не се възрадвали, че Господ е дошъл при тях и че съгражданите им бесновати са вече здрави и нормални хора.

Братя и сестри,

Необходимо е малко повече вдълбочаване и изживяване на евангелските събития и всеки ще види злото, но ще проумее и силата Божия, която го сразява. Ние сами не можем да се справим със злото, но Бог е с нас. Примерът от евангелското четиво ни насърчава. Затова, да идем по домовете си и сред познатите си

да изповядваме колко силен е Господ, какво може да направи. Да Му се поклоним! Амин!

Автор: Ставр.нк.Иван Л.Кондаков
Източник: <http://www.bg-patriarshia.bg/>

ЖИТИЕ НА СВ. МЪЧЕНИЦА КИРИАКИЯ

Св. мъченица Неделя - Кириакия е родена в Мала Азия, навярно в Никомидия, столица на римския император Диоклетриан. Тя била измолена с продължителни молитви чедо на благочестивите родители Доротей и Евсевия. Още от детство се посветила на Бога и решила цял живот да пазн целомъдрне. Тя пораснала красива и умна девица. Много младежи търсели нейното съгласие за брак, но тя на всички отказвала с думите, че се е сгодила за Христа и иска да умре девица.

Тогава един младеж от знатно семейство, обиден от нейния отказ, съобщил на император Диоклетриан, че цялото семейство на девойката Неделя изповядва християнската вяра. Императорът заточил родителите в гр. Мелитин, гдето те пострадали мъченически, а св. Неделя била подложена на жестоки мъчения: билан я с волски жили, рязали я по цялото тяло, горили я с огън. Всичко обаче било напразно. Христос се явил на мъченицата в затвора и я изцерил от раните ѝ. Накрай, след като Неделя решително заявила: „За мене живот е да умра за Христа“, мъчителят я осъдил да бъде посечена с меч.

На лобното място разрешили на Неделя да се помоли преди смъртта си. След молитвата тя предала душата си на Господа, без да бъде посечена. Това станало на 7 юли 289 година. Българските царе Асеновци (XII-XIII векове) пренесли мощите ѝ в столицата на Второто българско царство, Търново.

До нас се запазило на старобългарски език нейното житие, написано от св. Евтимий, патриарх Търновски, който и превел името на мъченицата от гръцки на български (Кириакия - Неделя). От това време и до наши дни в България останал обичаят да се превеждат гръцките имена на български.

За света Неделя има съответна служба. Тя е преведена в Русия от гръцки на църковнославянски и е издадена в 1866 година.

© Жития на светните. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит А-р Атанасий (Бончев).

Православно семейство

ДОМАКИНСТВОТО И ДУХОВНИЯ ЖИВОТ

- Отче, как може една домакиня да разпреди така работата си, че да има време и за молитва? Какво трябва да е съотношението между работата и молитвата?

- Жените обикновено нямат мярка в работата си. Искат постоянно да си отварят работа. Въпреки че имат голямо сърце и биха могли да въртят добре домакинството на душата си, пилеят сърцето си в незначителни неща. Да предположим, че имаме една чаша с хубави рисунки и детайли по нея и т.н. Но ако нямаше рисунки, пак щеше да върши работа. Те обаче отиват в магазина и се започва: “Не, искам с такива рисунки, не така, не иначе”... А ако има и някое нарисувано цветенце, е, тогава вече сърцето ѝ подскача! По този начин жената прахосва всичките си сили. Рядко ще намериш някой мъж да обръща внимание на такива неща. И ако например нощната лампа е кафява или черна, мъжете дори няма да го забележат. Но жената иска нещо красиво, радва се, дава една част от сърцето си в това, друга част за нещо друго, тъй че за Христа какво остава? Уморените прозявки по време на молитва. Колкото повече се отдалечава женското сърце от такива красоти, толкова повече то се доближава до Христа. А когато сърцето се отдаде на Христа, тогава има голяма сила! Тия дни видях една душа, която изцяло се е отдала на Бога. Виждаш как в нея гори един сладък огън! Всичко взема присърце. Преди беше съвсем светски човек, но беше добронамерена и в един момент в нея е пламнала искрата. Златни накити, разкошни дрехи - всичко изхвърли. Сега живее в удивителна простота! Подвизава се, води духовен живот. И как постоянно жертва себе си! Завидя на светните в добрия смисъл. Как се моли с бронецията, как пости, как чете Псалтира!... Удивително! Тя сега се прехранва с духовни подвизи.

- Отче, една майка ми сподели: “Слаба съм телесно и много се изморявам; не мога да си свърша работата, нито ми остава време за молитва”.

- Нека си опрости живота, за да ѝ остава време и за молитва. Опростявайки живота си, една майка може да постигне голям духовен напредък. Ако е опростила живота си, но полага голям труд, понеже има много деца, има оправдание да каже “изморявам се”. Ако обаче губи времето си, гледайки как да подреди къщата си за пред чуждите хора, тогава какво да каже човек? Някои майки, за да им е подредено всичко къщи, ограничават до задъшаване децата си и не ги оставят да преместят дори и един стол или една възглавница. Налагат им войнишка дисциплина и по този начин децата, макар че се раждат нормални, за съжаление израстват повредени. Ако един здравомислещ човек види в един дом с много деца всичко да е подредено, вади заключение, че или децата са повредени, или майката е варварка и е наложила войнишка дисциплина. Има страх в душите на децата, затова се подчиняват. Веднъж бях отишъл в една къща с много деца. Каква радост ми доставиха децата със своите детски лудории, с които разваляха светския ред, т.е. всяко нещо да стои на мястото си. Този ред всъщност е най-голямата безредница, която много уморява съвременния човек.

Едно време нямаше духовни книги, за да си помагат майките, като ги четат. Днес има цял куп светоотечески книги, цял куп преводи, но за жалост

повечето майки или се занимават с празни работи, или работят, за да свържат двата края.

Най-добре е майката да се занимава с възпитанието на децата, а не да се отдава с педантичност на домакинството, на бездушните предмети. Да им говори за Христа, да им чете житията на светините. Същевременно да се занимава с почитването на душата си, за да сияе с духовна светлина. Духовният живот на майката безшумно и незабелязано ще помага и на душите на нейните деца. По този начин и децата ще живеят с радост, и тя ще е щастлива, защото ще носи Христа в себе си. Ако майката не намира време и начин да каже поне едно "Три-свято", как тогава ще се осветят децата ѝ?

-А когато, отче, една майка има много деца и много работа?

-Не може ли, когато върши къщната си работа, същевременно и да се моли? Мен именно майка ми ме научи да казвам Исусовата молитва. Когато като деца правехме някоя беля и тя усещаше, че се е ядосала, я чувах да си казва: "Господи Исусе Христе, помилуй ме". Когато слагаше хляба във фурната, казваше: "В името на Христа и Света Богородица". И когато месеше, и когато готвеше, постоянно си казваше молитвата. По този начин се освещаваше тя самата, освещаваша се хлябът и ястието, които приготвяше, освещаваша се и тия, които ги ядяха.

Колко майки, които са имали свят живот, са имали и свети деца! Ето например майката на стареца Хаджи Георги. Дори маякото на тази благословена майка, което бозаел Гавриил - светското име на стареца Хаджи Георги - било подвижническо! Довила две деца, след което със съпруга си живеели в девство, обичайки се като брат и сестра. От малка имала подвижнически дъх, защото имала сестра монахиня, подвижница, която по-късно посещавала и с децата си. Бащата на Гавриил също бил благочестив човек, занимавал се с търговия, затова повечето му време преминавало в пътувания. Това давало възможност на майката да води прост и скромен живот, да не "се грижи и безпокои за много неща" (виж Лук. 10:41), да взема детето със себе си и заедно с други жени да извършват бдения, кога по пещерите, кога по параклисите. Затова впоследствие и той достигнал до такава святост.

Благочестивият живот на майката е от голямо значение. Ако майката има смирение, страх Божий, нещата в дома вървят нормално. Познавам млади майки, чието лице свети, макар че от никъде не получават помощ. От децата разбирам в какво състояние се намират майките.

Автор: Св. Пансий Светогорец

Източник: "За семейния живот" - Слова, том 4

Православно семейство

СТАРОМОДНАТА ДУМА „ВЯРНОСТ“

Ние всички се считаме за много умни, (поне досега не съм срещнала някой, който доброволно да се е нарекъл глупак). Разбираме от компютри и политика, знаем точно кога какво трябва и не трябва, свободно

жонглираме с евангелски цитати и медицински термини. И въобще мигновено усвояваме такова количество информация, която нашите предци са получавали за десет години. Но защо все по-малко и по-малко употребяваме думите „чест“, „порядъчност“, „вярност“.

Този старец е на 80 години. Всяка сутрин носи закуска на своята съпруга, която живее в дом за стари хора и собственоръчно я храни.

Веднъж го попитах защо жена му живее тук.

- Тя има Алцхаймер. Не мога да се грижа за нея сам в къщи и не ни стигат средствата, затова тя е тук, в старческия дом.

- Ще се ядоса ли жена ви, ако не и донесете закуската сутринта?

- Не, тя нищо не помни. Вече пет години, откакто не ме помни и не ме познава.

- Колко удивително, въпреки това вие всяка заран сте тук и ако престанете да идвате, тя въобще няма да си спомни за вас.

Старецът тъжно се усмихна и каза:

- Затова пък аз помня коя е тя!

Автор: Мария Гарджинска

Отеческо наследство

КАК ПО ХРИСТИЯНСКИ ДА ПРЕТЪРПЯВАМЕ СТРАДАНИЯТА

„Който претърпи докрай, ще бъде спасен“ (Мат. 10:22). А има ли ние какво да търпим? В това отношение у никого няма недостатък. Широко е попрището на търпението у всеки, значи и спасението ни е под ръка. Претърпи докрай и ще бъдеш спасен. Трябва обаче човек да умеє да търпи, защото може да потърпиш и никаква полза да не получиш.

Първо, пази светата вяра и води безукоризнен живот според вярата; всеки случващ се грях тозчас очистивай с покаяние.

Второ, всичко, което се налага да търпиш, приемай като от Божията ръка, помнейки неотклонно, че нищо не става без Божията воля.

Трето, вярвайки, че всичко ставащо се изпраща от Господа за благо на нашите души, искрено благодари за всичко на Бога. Благодари и за скърбите, и за утешенията.

Четвърто, възлюби скърбенето заради великата му спасителност и възбуди у себе си жажда като за питие горчиво, но целително.

Пето, дръж в мислите си, че когато бедата вече е дошла, просто няма как да я отхвърлиш като тясна дреха; трябва да претърпиш. Дали ще я претърпиш по християнски или не по християнски, все пак неизбежно ще трябва да я претърпиш, тъй че по-добре да я претърпиш по християнски. Ропотът не избавя от бедата, а само я утежнява, а смирената покорност на определенията на Божия Промисъл и благодушието отнемат тежестта на бедата.

Шесто, осъзнай себе си като заслужаващ и по-голяма беда; осъзнай, че ако Господ би пожелал да постъпи с

теб по цялата Си правда, дали само такава беда би ти пратила?

Бедно, най-вече се моли и милостивият Господ ще ти даде крепост на дъха и когато другите се удивляват на твоите беди, на теб ще ти се струва, че нищо не претърпяваш.

Автор: Св. Теофан Затворник

Детски свят

ТЕЖЕСТТА НА ГРЕХА

От малък Димитър се отличаваше от другите деца. Правеше впечатление на много будно дете. В игрите първенствуваше, но проявяваше понякога хитрости. Когато избираха водещ в игрите, така бързо и ловко преброяваше децата, че все излизаше пръв. Това ставаше, когато с голяма бързина прескачаше едно дете или два пъти броеше друго. Често хитрината му се разкриваше и сред детските викове се чуваше: "Митко, не е честно!"

Домашните не обръщаха внимание на това, въпреки че го забелязваха. Смесва се на постъпките му и ги приемаха като остроумие. Поради това тази на вид детска проява остана в характера му като постоянна. Порасна Димитър, получи високо образование, създаде семейство. Работеше в голямо предприятие като главен счетоводител. Веднъж реши и там да изхитрува. Така майсторски изготви документите, че никой не разбра как измами свой колега да сложи подписа си под нещо нередно и нечисто. В резултат на това успя да присвои една голяма сума и с нея си купи нов автомобил. Съпругата му се почувди откъде е забогатял толкова бързо. Той я излъга, че получила неочаквано голямо възнаграждение. Като познаваше способностите му, тя повярва. Но един ден се върна от работа много разстроен. Не пожела да вечеря под предлог, че е много уморен и го боли глава. Съпругата му обаче се досети, че има нещо много по-сложно от обикновено главоболие.

- Димитре, нещо неприятно се е случило с тебе. Каж ми откровено какво е то - помолни тя.

- Ще ти разкажа всичко, защото много ми тежи - отговори той.

Разказа подробно за онова, което е сторил. Мислел, че нещата ще се прикрият и няма да има лоши последствия, но се излъгал. Дошла ревизия и невинният човек бил начетен с голямата сума, присвоена от него.

- Какво да правя? Семейството му ще се разори. Тежи ми стореното, а е късно да си поправи.

- Може - твърдо отсече съпругата му.

- Как? - повърза да узнае, иначе много умният и съобразителен Димитър, който умееше да излиза от всякакви затруднения.

- Непременно ще поправиш грешката. Ще продадеш автомобила и ще намериш начин да предадеш парите на ощетения, за да се издължи.

- Как ще стане това? Ще се изложя! - смутено запитва той. - Ти си умнен. Ще намериш начин да се справиш.

Това обаче не е достатъчно. Трябва да поправиш греха си и пред Бога, за да се изчисти съвестта ти.

- Как? - покорно пак запитва Димитър, защото стореното тежеше на душата му като камък.

- Ще направиш изповед пред свещеник.

- Срамвам се.

- По-добре да се срамваш пред един човек, при това духовно лице, което ще опази в тайна казаното, отколкото на Страхния Божи съд да бъдеш изобличен пред ангели и човеци.

- Страхувам се свещеникът да не ме издаде.

- Изключено е. Това е за него смъртен грях. Съгласи се Димитър. Първо върна парите, без да се разбере как е станало "недоразумението", а след това направи изповед. Като се прибра, съпругата му веднага позна, че душата му е измита и пред хората, и пред Бога. Толкова ведър не беше го виждала никога. Дълго разговаряха. Димитър намери корена на престъплението в детството. Никой не се беше погрижил да го отскубне още, докато е малък. Радваше се, че позна пречистващата сила на тайнството покаяние и изповед. Започна редовно да се изповядва пред свето Причастие и за най-малките грешки, в които виждаше началото на всяко престъпление.

Автор: Монахиня Валентина (Друмева)

Източник: "Православно Вероучение за деца"

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

5 юли † 5 Неделя след Петдесетница. Преп. Атанасий Атонски. Преп. Сергей Радонежки чудотворец. Гл. 4, үтр. ев. 5, ап. Рим. 10:1-10 (с. 100), лит. ев. Мт 8:28-9:1

6 юли Преп. Фисой Велики. Св. свщмчк Валентин, презвитер Римски

7 юли * Св. вмчца Неделя. Преп. Тома Малейски и Акакий (Тип. с. 367, т. 1)

8 юли Св. вмчк Прокопий. Преп. Теофил Мироточиви (Македонски)

9 юли Св. свщмчк Панкратий, еп. Тавроменийски

10 юли Св. 45 мчци в Никопол Арменски

11 юли * Св. вмчца Евфимия Всеухвална. Св. равноап. княгиня Олга. Преп. Никодим Албански

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма протойерей Филиян Костадинов

Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“

Може да намерите изданието и на интернет адрес: www.svetiilia.bg

---